Erkeklerin Cinsel İlişkide Hanımlarına Arkadan Yaklaşmaları

اَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ وَالصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَأَلِه اَجْمَعِينَ

Bundan sonra…

Erkeklerin "**cinsel İlişki**"de hanımlarına arkadan yaklaşmalarının nasıl bir la'netlik iş olduğunu gösteren hadîslerden bir kısmını "**ez-Zevâcir**" isimli eserden ve "**ed-Dürrü'l-Mensûr**" isimli tefsîrden nakledelim:

Tirmizî, **Nesâî** ve **İbnü Hibbân** sahih'inde İbnü Abbâs radıyallâhu anhumâ'dan Resûlüllâh sallallâhu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivâyet etmektedirler:

"Allah azze ve celle bir adama veya bir kadına dübüründen/arkasından yaklaşan adama (merhametle) bakmaz".[1]

Tabarânî, el-Evsat'da ravileri sağlam olan bir senedle rivâyet etmiştir:

"Kim kadınlara arkalarından yanaşırsa küfre girmiştir"[2].

İbnü Mâce ve **Beyhakî** şöyle rivâyet etmişlerdir:

"Allah Teâlâ bir kadına arkasından yanaşan bir adama (rahmet bakışıyla) bakmayacaktır".[3]

Ahmed ve **Ebû Davûd** şöyle rivâyet etmişlerdir:

"Bir kadına arkasından yanaşan kimse mel'undur".[4]

Ahmed, Tirmizî, **Nesâî** ve **İbnü Mâce** Ebu Hureyre'den şöyle rivâyet etmektedir:

"Kim bir hayızlı kadına veya bir kadına arkasından yanaşırsa…Muhammed sallellâhu aleyhi ve sellem'e indirileni inkâr etmiştir.[5]

Bunu Ebû Dâvud da şu lafızla rivâyet etmiştir:

"Allah'ın Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'e indirdiğinden beri olmuştur/uzaklaşmıştır."

Ahmed ve **Bezzâr** Abdullah İbnü Amr radıyallâhu anhumâ'dan Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivâyet etmektedirler:

"O küçük livâtadır. Yani, kişinin hanımına arkasından yanaşması…"[6]

Ebu Ya'lâ ceyyid/güzel bir isnad ile şöyle rivâyet etmiştir:

"…Kadınlara arkalarından yaklaşmayın".[7]

İbnü Mace -ki lafız ona aittir- ve **Nesâî**, birisi sahih olan isnadlarla Huzeyme İbnü Sâbit radıyallâhu anhu'dan Resûlüllâh sallallâhu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivâyet etmişlerdir:

"…Kadınlara arkalarından yaklaşmayın"[8]

Tabarânî el-Evsat'da ravileri sağlam kimseler olan bir senedle Cabir radıyallâhu anhu'dan şöyle rivâyet etmiştir:

"Nebi sallallâhu aleyhi ve sellem (erkeklerin) hanımların(a) arkalarından (yanaşmasını) yasaklamıştır.[9]

Darikutnî şöyle rivâyet etmiştir:

"…Kadınlara arkalarından yaklaşman helal olmaz."[10]

Tabarânî şöyle rivâyet etmiştir:

"Allah Teâlâ kadınlara arkalarından yanaşanlara la'net etsin"[11]

Ahmed, **Tirmizî**, **Nesâî** ve **İbnü Hibbân** Sahîh'inde rivâyet etmiş, Tirmizî **Hasen** olduğunu söylemiştir.

"Kadınlara arkalarından yanaşmayın…"[12]

Nesâî Ebu Hureyre'den rivâyet ettiğine göre Nebi sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Allah celle celâlühû hanımına arkadan yanaşan adama (rahmet nazarıyla) bakmayacaktır."[13]

Bu vadideki hadisler neredeyse sayılamayacak kadar çoktur. Aksine getirilecek rivâyetler, "**önden olmak şartıyla arkadan**" şeklinde manalandırılabilecek rivayetlerdir. Nitekim Sahabe ve Tâbiûndan gelen birçok rivâyet bu dediğimizi teyid etmektedir. Misal olması için bunlardan sadece iki rivayeti getirmek istiyoruz:

İmâm Ebu Hanife'nin Müsned'inde Hafsa radıyallâhu anhâ'dan yaptığı rivayete göre, Nebi sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurdular:

"…Bir yerden (sadece önden) olduğu zaman (arkadan yanaşmak-da) hiçbir beis/zarar yoktur"[14]

İmâm Şafî el-Ümm'de, **İbnü Ebî Şeybe, Ahmed, Nesâî ve İbnü Mace** ve başkaları, Huzeyme İbnü Sâbit radıyallahu anhu'dan şöyle rivayet ettiler:

"Birisi Rasûlüllah sallellâhu aleyhi ve sellem'e kadınlara arkalarından yanaşmayı sordu. O da bu "**helaldır**" veya "**zararsızdır**" buyurdu. Adam dönüp gidince, onu çağırdı ve ona şöyle dedi: Sen nasıl dedin? "**Arkasından önüne**" evet, ama "**arkasından arkasına**" hayır. Şübhesiz ki Allah haktan haya etmez. Kadınlara arkalarından yanaşmayınız."[15]

Bu arada **Abdullah İbnü Ömer** radıyallâhu anhuma gibi birçoklarına da bu husûsta iftira yapılmıştır. Nitekim,

Nesâî, **Tabarânî** ve **İbnü Merdûye** şöyle rivâyet etmişlerdir:

Nâfî'e, "İbnü Ömer'den, '**kadınlara arkadan yanaşılabileceği**'ne dair fetva

verdiği hususunda bir rivayet yaptığı"ndan çok söz edildiği söylenince, "**bana yalan iftira ettiler**" demiştir.

Darimî, Said İbnü Yesâr'dan şöyle dediğini rivayet etmiştir:

İbnü Ömer'e, "**câriyeler hakkında ne dersin**, **Onlara Tahmîd yapabilir miyiz**?" dedim. O da (İbnü Ömer de) "**Tahmîd de nedir**?" dedi. Bunun üzerine **dübür**'ü zikredince, "**Müslümanlardan hiçbir kimse böyle yapar mı**?"dedi.

Bütün bunlardan anlaşılan arkadan yanaşmak kesin bir lanetlik iştir. Zahirde buna zıtmış gibi görünen rivayetler, ya "**önden olmak şartıyla arkadan**" manasındadırlar, ya uydurukturlar, veya –farz-ı muhâl denilebilecek en iyimser ifâdeyle- şâz/daha sağlam rivâyetler karşısında ilmî bir değeri olmayan rivâyetlerdir.

Ehl-i Beyt İmamlarından birçokları bunun (arkadan yaklaşmanın) yasaklığına dair açık ifadeler sarf etmişlerdir.

Nitekim Tabâtabâî, et-Tefsîru'l-Ayyâşî'de geçen (Ehl-i Beyt imâmları) Rızâ, Ca'fer-i Sâdık, (yine) Ebû Abdillâh ve yine Rızâ aleyhimüsselâm'dan bu yasaklığa dâir yapılan rivâyetleri nakletmiştir. Sonra da "bu manada Ehl-i Beyt'ten gelen rivâyetler çoktur, el-Kâfî'de, et-Tehzîb'de ve Ayyâşî ile Kummî tefsîrlerinde rivâyet edilmiştir. Bu rivâyetlerin tamâmı âyet'in "**kadınlara önlerinden yaklaşılması**"ndan fazlasına delâlet etmemektedir. Ayyâşî'nin Abdullah İbnü Ebî Ya'fûrdan yaptığı "Ebû Abdillâh'a kadınlara arkadan yanaşmayı sordum da **zararsızdır** dedi ve sonra **kadınlarınız tarlanızdır…** âyetini okudu" rivâyetindeki (Câfer-i)Sâdık aleyhisselâm'ın sözünün de buna yorulması mümkindir.

Tabâtabâî daha sonra, buna cevâz veren Ehl-i Beyt İmâmlarının bu işi "**şiddetli bir mekrûh saymakla beraber mübâh görmeleri**"ni bu âyete değil de Lût aleyhisselâm'ın kavmine "**işte kızlarım…**"(Hicr:71) deyip kızlarını nikâh ile onlara vermek istemesini bildiren âyete dayandırdıklarını söylüyor. Bu arada şu "**şiddetli mekrûhlukla beraber mübâhlık bildiren**"(!) rivâyetlerin "**ashabları**"/Şiî rivâyet âlimleri tarafından bitişik olan senedlerle rivâyet edildiğini (!) ilâve etmeyi de ihmâl etmiyor.[16]

İslamoğlu'na Sorulan Süâl:

Kişinin Cinsel İlişkide Hanımına Arkadan Yaklaşması?

> Allahın selamı sizin ve bu davaya kendini adamışların üzere olsun hocam sizlere bir sorum olacak.
>
> Ben İmam Humeyni'yi seven ona sempati duyan bir insanım ve tam olarak hakkında çok fazla detaylara sahip olmasam da alim bir kişilik olarak bilirim. Fakat geçenlerde bir selef arkadaşın onun hakkında bir şey dediğine şahit oldum. İnanmak istemedim; araştırmaya çalıştım, ama kaynak eksiğim çok fazla oldugu için söyletilerden başkasına ulaşamadım. Bu yüzden kafam karışık. Mesele şu hocam: Tabi konuyu size açarken de affınıza sığınıyorum. İlimde mahrem olmazmış. Arkadaş, İmam Humeyni'nin, cinsel ilişkide arkadan yaklaşmaya cevaz vediğini ve böyle bir fetvası olduğunu söyledi.

Benim Sünni anlayışta öğrendiğim şeylerin tam tersi bu da benim imam Humeyni tasavvuru mu zedeledi; araştırmaya kalktım, ama kaynak bilgim az olduğundan dolayı sizden yardım alma ya karar verdim. Sizden dileğim bunun gerçek olup olmadığı hakkında beni aydınlatmanız, ya da beni bir kaynağa yönlendirmeniz? Zira, eğer doğru ise, bunu imam Humeyni neye dayanak yaptığını, bu söylenenin doğru olması durumunda yıkılan tasavvurumun tam anlamıyla oturma sı için yapmam gerekenleri bana açıklayarak ya da bana bir kaynak göstererek yaparsanız beni şu anki sıkıntımdan kurtarmış olursunuz şimdiden sizlerden Allah razı olsun. 06/08/2008

İslamoğlu'nun Cevâbı

Aziz mümin,

Bu yaklaşım tam da "**imam Şafii kişinin öz kızıyla zinasının caiz olduğuna fetva veriyor**" demek kadar **kendini bilmezce, alçakça ve art niyetli**dir.

Evet, Şafii, kişinin zinadan olma kızıyla nikahlanmasına cevaz verir. **Bu cevaz bizce de yanlıştır**. Fakat Şafii'nin usulünden kaynaklanır. Şimdi biri kalkıp "Şafii kişinin kızıyla evlenmesi caizdir diyen bir adamdır" derse **terbiyesizlik etmiş** olmaz mı?

İşte Ayetullah Humeyni için denilen de tam buna benzer. Bu, Ayetullah Humeyni'nin icad ettiği bir şey değil ki. Ta İbn Abbas'ın öğrencisi İkrime ayetteki "kadınlarınız sizin tarlanızdır, tarlanıza nereden/ nasıl isterseniz öyle varınız" ayetini herhangi bir sınırlama olmadığı şeklinde yorumlamıştır. İkinci nesilden/tabiinden olan ikrime'nin bu yorumuna kendi çağdaşlarından "köle yanıldı" tepkisini veren tabiin olmuştur. Ehl-İ Beyt okulu genellikle bu yorumu benimsemiştir.

Ehl-i Sünnet okulu ise bu yaklaşıma itiraz etmiştir. Şöyle ki: Ayetteki "**ennâ**" zarfının aslen iki manaya geldiği doğrudur: 1) nereden, 2) nasıl. Fakat ayet "**kadınlarınız sizin tarlanızdır**" buyuruyor. Tarla ürün veren yerdir. Dolayısıyla tarla denilmeye rahme açılan kadınlık uzvu layıktır ve ayet örtülü olarak onu kasdetmiştir. Zira dölyolu ancak "**tarla**" vasfını almaya layıktır. Diğer yol için insan ürünü olan çocuğun doğumunda rol oynamadığı için "**tarla**" denilemez. Dolayısıyla ayette kapalı olarak kastedilen "**tenasül organıdır**" ve ayetin açılımı da "**kadınlarınız sizin nesillerinizin tohumunu ekip o tohumun mahsulü olan çocuklarınızı hasat ettiğiniz tarlanızdır; o tarlaya tenasül yolundan olmak şartıyla, hangi pozisyonda, hangi yönden, hangi usulle varırsanız varın, bu sizin bileceğiniz iştir**" denilmiştir. Bu konuda Hz. ömer' in yaşadığı nakledilen bir de nüzul sebebi rivayeti vardır. Hz. Ömer bir gün pişmanlık sözleriyle Allah Rasulü'ne başvurur. Sebebini ise farklı cinsel ilişki pozisyonunu kastederek "**Atıma bugün ters bindim**" der. Rivayete göre bu ayet bunun üzerine inmiş olur.

Ezcümle:

1. Bu ilmi bir mevzu olan ve farklı mezheplerdeki alim ve fakihlerin kendi aralarında tartıştıkları ve ihti laf ettikleri bir meseleye böylesine basit, sığ ve buram buram mezhep holiganlığı kokan bu çirkin yakla şım

merduttur, edepsizdir, verdiğim Şafii örneğinde olduğu gibidir.

2. Ulemamızın ilmi olarak kendi aralarında tartıştığı meseleleri cühelamızın böylesine reddi bir üslupla tarafgirliklerine alet etmeleri çirkindir, zararlıdır, hadsizliktir.

3. Bu basitlikte ele alınırsa, Nebiz'e helaldir dediği için İmam Azam Ebu Hanife'yi "**Bira'ya helaldir**" dedi iftirasıyla, İmam Muhammed'i **Daru'l-Harp**'te karlı çıkacaksa mümine verdiği "**ribalı muamele**" cevazı yüzünden "**İmam Muhammed faize helaldir**" dedi iftirasıyla ve daha bir çok imam diğer imamlara muhalefet ettiği ve ilmi bir biçimde ortaya koydukları fetvaları yüzünden iftiralara maruz kalabilir. Allah bizi insaf, adalet ve itidalden ayırmasın…

İslâmoğlu'na Cevâblarımız

İslâmoğlu'nunyukarıya aldığımız ifâdelerini harfine bile dokunmadan teker teker ele alalım ve cevablandıralım:

(Bir):

İslamoğlu: ["Aziz Mü'min, Bu yaklaşım tam da "imam şafii kişinin öz kızıyla zinasının caiz olduğuna fetva veriyor" demek kadar **kendini bilmezce, alçakça ve art niyetli**dir."]

Cevâb: Hangi "**yaklaşım**"dan söz ediliyor? Sözü geçen kimsenin "**fakat geçenlerde bir Selef arkadaşın O'nun hakkında bir şey…**" ve "**İmam Humeyni'nin, cinsel ilişkide arkadan yaklaşmaya cevaz vediğini ve böyle bir fetvası olduğunu…**" söylemesi mi? Burada haber vermenin ötesinde herhangi bir yaklaşım mı var? Şu "**yaklaşım**" denilen şey nedir? Haber vermek mi, analiz mi, yorum mu, açıklama veya mana çıkarmak mıdır? Eğer Türkçe katledilerek "**haber vermek**" kasd edildiyse, bu "**Bu, Ayetullah Humeyni'nin icad ettiği bir şey değil ki**" ve "**Ehl-İ Beyt okulu genellikle bu yorumu benimsemiştir**" demekle kendisi tarafından da i'tirâf edilmiştir. O zaman "**kendini bilmezce, alçakça ve art niyetlidir"** hükmü çaresiz İslamoğlu için dahi geçerli olur. Yok eğer, "**analiz, yorum, tefsîr veya açıklama ve mana çıkarmak**" kasdedildiyse adama açık bir iftirâ yapılmaktadır. Çünki ortada yorumsuz olarak haber vermekten başka bir şey yoktur. Şâyet haber kabûl edilmiyor veya hakkında tereddüt varsa, haberi verenden naklinin doğruluğunu isbât etmesi istenir. Kabûl ediliyorsa, ona sebebsiz ve haksız yere hakaret edilmez. Edilirse, şu hakaret sahibine döner. Bir yanda böylesi müptezel yakışıksız hakaretleri yapmak, öte yandan da sıkışınca kardeşlik edebiyatı ile işi kurtarmaya çalışmak delikanlı bir Mü'mine yakışmaz…

(İki):

İslâmoğlu: ["**Evet, Şafii, kişinin zinadan olma kızıyla nikahlanmasına cevaz verir**. Bu cevaz bizce de yanlıştır. Fakat Şafii'nin usulünden kaynaklanır. Şimdi biri kalkıp '**Şafii kişinin kızıyla evlenmesi caizdir diyen bir adamdır**' derse terbiyesizlik etmiş olmaz mı?"]

Cevâb: Harbiden terbiyesizlik etmiş olur da, burada yapılmak istenen nedir? Yoksa, bir şekilde "**İmâm Şâfiî'nin câhilliği**"nin i'lân edilmesi ile şu la'netlik "**küçük livata**" işinin hafîfletilmesi mi, kendini O'nun üstüne çıkarması mı, yahut da her ikisi midir?

Buradaki "**bu cevaz bizce de yanlıştır**" sözü ise, üç ihtimâli bulundurur: Birincisi, "**ben Şâfiî'den üstünüm**", ikincisi, "**O'nun ayarındayım**", üçüncüsü de "**O'ndan aşağı mertebedeyim ama yine de böyle diyorum**" denilmek isteniyor. Birinci ve ikinci ihtimâller, akıllı Mü'minleri ağlatacak, kargaları da güldürecek son derece bayağı bir tekebbür ve megalomanilik taşıyan iddiâları bulundurmaktadır. Üçüncü ve ilk iki ihtimâl karşısında ise ancak -kendi ifâdesiyle-, bunlar "**kendini bilmezce, alçakça ve art niyetlidir**" denilebilir.

Evet ancak, İmâm Şâfiî'nin bu ictihâdının yanlışlığını en az O'nun ayarındaki Hanefî ve başka müctehidlerden nakledersek "**kendini bilmezce, alçakça ve art niyetli**" bir iş yapmamış oluruz.

İmâm Şâfiî **kişinin zinadan olma kızını** -Şer'î bir nikâh bulunmaması sebebiyle- Şer'an gerçek kızı saymazken, Ebû Hanîfe onu lugat bakımından kızı kabûl etmektedir. Bu husûsun etraflıca münâkaşası ise ilmî bir mes'ele olup yeri burası değildir ve İslamoğlu'nun sâhası değildir.

(**Üç**):

İslamoğlu: [**İşte Ayetullah Humeyni için denilen de tam buna benzer**.]

Cevâb: Humeynî'nin savunduğu söylenen ve İslamoğlu tarafından da kabûl edilen şu la'netlik işin meşrû olduğu hakkında hiçbir nass yoktur; hatta tam aksine la'netlik olduğunu açıkça gösteren birçok nass ve onların yanında bir de İcmâ' delîli vardır.Oysa İmâm Şâfiî'nin meselesi hakkında açık nass yoktur. O halde "**fârık**"a rağmen bir kıyâs yapılmaktadır ki bu şeytânî bir bâtıl kıyâstır. İmâm Şâfiî'nin şu Kendince doğru ama Hanefîlerce yanlış olan ictitihâdının sözü geçen la'netlik işin mübâh gösterilmesine benzetilmesi, yıldızı kemiğe benzetmek kadar ahmakça, tezeği de ekmeğe benzetmek kadar iğrençtir.

(**Dört**):

İslamoğlu: [**Bu, Ayetullah Humeyni'nin icad ettiği bir şey değil ki…**]

Cevâb: Evet, Ondan önceki kimi Lut Kavminin bakıyyesi pislik böcekleri Sonraki Şiîler de bu görüşte idi. Nitekim Tabersî Mecmau'l-Beyân'ında bu la'netlik işi İbnü Ömer'e ve İmâm Mâlik'e iftirâ ettikten sonra, "**arkadaşlarının** (Şiî âlimlerin) **bir çoğunun bu görüşte olduğu**"nu söylemektedir.[17]

(**Beş**):

İslâmoğlu: [Ta İbn Abbas'ın öğrencisi İkrime ayetteki "**kadınlarınız sizin tarlanızdır, tarlanıza nereden/nasıl isterseniz öyle varınız**" ayetini herhangi bir sınırlama olmadığı şeklinde yorumlamıştır.]

Cevâb: **İkrime**'ye nisbet edilen bu haberi kim rivâyet etmiştir, sihhat derecesi nedir?… Hiçbirisi belli değil… Senedini getirsin de bir bakalım… Kaldı ki, isnâdı belli ve sağlam olsa bile haber doğru mu anlaşılmıştır? Onun "**önden olmak şartıyla arkadan**" şeklinde anlaşılmasına mani ne vardır? Hattâ O'ndan yapılan bu rivâyet farz-ı muhâl reddedilemez sahihlikte ve tevil kaldırmaz açıklıkta bile olsa –ki

vallahi asla öyle değildir- Nebi sallallâhu aleyhi ve sellem'in sahîh ve açık sözleri karşısında bir Tâbiî'nin görüşünün ne kıymeti olabilir?! Üstelik bu şâz ise ya ne denir?… Oysa tam aksine, O'ndan bu iddiâyı kesin iptâl eden sâbit rivâyetler gelmiştir. Birkaç tanesi:

—**Abd İbnü Humeyd**, **İkrime** yoluyla İbnü Abbâs radıyallahu anhumâ'dan rivâyet etti:

"… Ayaktayken, otururken, önden ve arkadan varan olarak ama **önlerinden**… Önlerinden başka yanlarına taşma."

—**Abdurrezzak** ve **Beyhakî** Şuab'da **İkrime**'den rivâyet ettiler:

"Ömer İbnü Hattâb bunun gibi bir şeyde/suçta adamın birine dayak attı."

—**Beyhakî** Sünen'de **İkrime** yoluyla İbnü Abbâs radıyallahu anhumâ'dan rivâyet etti:

"O, arkadan yanaşmayı şiddetle ayıplardı."

Bunlar **İkrime**'nin iki Sahâbî'den yapıp ta itirâz etmediği üç rivâyet.

—**İbnü Ebî Şeybe** (Musannef) ve **Harâitî**, Mesâvî'l-Ahlâk'da[18] **İkrime**'den şöyle dediğini rivâyet ettiler:

"(Erkek) kadına dilediği gibi yanaşır; ayaktayken, otururken ve arkadan olmadığı müddetçe her bir halde" [19]

—**İbnü Ebî Şeybe**, el-Musannef'de yine **İkrime**'den:

"(Tarlalarınıza nereden ve nasıl olursa varın ama) Fercinden/ön tarafından".[20]

Bu ikisi de **İkrime**'den kendi sözü olarak yapılan rivâyetler…

O halde, bu rivâyetlerden daha sahîhleri bulunmadıkça İkrime'ye iftirâ edilmektedir.

(**Altı**):

İslâmoğlu: [**Ehl-İ Beyt okulu genellikle bu yorumu benimsemiştir**.]

Cevâb: "**Ehl-i Beyt Okulu**", yani "**Mezhebi**" denilirken kasdedilen nedir, kimlerdir? Ehl-i Sünnet imâmlarının başında yer alanlardan olan ve Ehl-i Sünnet Tasavvufu'nun silsilelerinin başlarını süsleyen Ehl-i Beyt imâmları mıdır, yoksa Onlara iftirâ etmeyi dîn edinen Sonraki Şiîler midir?

Eğer sonraki iftirâcı Şiîler ise, onları İslâmoğlu'na ve benzerlerine verdik; Mü'minlere göre pislik böceklerinin görüşlerinin, daha doğrusu hevâlarının hiçbir kıymeti yoktur.

Şâyet, **Ehl-i Beyt İmâmları** olduğu kasd ediliyor idiyse, bunun önce sahîh ve mu'teber senedlerle veya hiç olmazsa tek bir senedle isbât edilmesi gerekmez miydi? Sonra da Mübârek dedelerinden sahîh yollarla gelen onlarca te'vîl kaldırmaz yasaklayıcı, la'netleyici ve aşağılayıcı rivâyetlerle bunların tahlîli îcâb etmez miydi? Netîcede de, bunların, nasslara ve müstakîm kolektif akla ters görülerek - faraza râvîleri sağlam bile olsalar- rivâyetlerin yanlış anlaşılmalarına veya rivâyetleri yapanların yanlış anlamalarına veya hatâ etmelerine yorularak terk edilmeleri lâzım gelmez miydi? Elbette böyle gerekirdi.

Evet, Alî radıyallahu anhu ve kerremellâhu vechehû başta olmak üzere, hiçbir Ehl-i Beyt imâmından şu habâsetin mübâhlığına ve meşrûiyetine dâir tek bir sağlam te'vîl kaldırmayan rivâyet getirilemez. Aksine biz bu büyük zâtlardan bunun ne denli bir la'netlik iş olduğuna dâir Şia kaynaklarından bile bir nice rivâyet getiririz. Başta İmâm Ebû Hanîfe, Mâlik ve Şâfiî'nin imâm kabûl edip başlarına tâc ettikleri, Ehl-i Beyt İmâmlarına yapılan bu pis ve "**alçakça**" iftirâ mutlaka temizlenmelidir. Buna kendilerini onlara nisbet edenler de öncelikle ve şiddetle karşı çıkmalıdırlar.

(**Yedi)**:

İslamoğlu: [Ehl-i Sünnet okulu ise bu yaklaşıma itiraz etmiştir. Şöyle ki: Ayetteki "**ennâ**" zarfının aslen iki manaya geldiği doğrudur: 1) nereden, 2) nasıl. Fakat ayet "**kadınlarınız sizin tarlanızdır**" buyuruyor. Tarla ürün veren yerdir. Dolayısıyla tarla denilmeye rahme açılan kadınlık uzvu layıktır ve ayet örtülü olarak onu kasdetmiştir. Zira dölyolu ancak "**tarla**" vasfını almaya layıktır. Diğer yol için insan ürünü olan çocuğun doğumunda rol oynamadığı için "**tarla**" denilemez. Dolayısıyla ayette kapalı olarak kastedilen "**tenasül organıdır**" ve ayetin açılımı da "**kadınlarınız sizin nesillerinizin tohumunu ekip o tohumun mahsulü olan çocuklarınızı hasat ettiğiniz tarlanızdır; o tarlaya tenasül yolundan olmak şartıyla, hangi pozisyonda, hangi yönden, hangi usulle varırsanız varın, bu sizin bileceğiniz iştir**" denilmiştir.]

Cevâb:

Bir: O'nun, âyeti (yüksek ictihâdlarıyla lutfedip) Ehl-i Sünnet'in anladığı gibi anlaması iyi. Böyle bir görüşte olmak lâzımdır, fakat kâfî değildir. Bu hususta Mezheb imâmlarını taklîd etmediği halde kör bir taassubla taklîd ettiği Üstâd-ı A'zâm'ı Goldziher ne demiştir, bilmiyoruz; ama, şu görüş, Müfessir(!) Tâbatâbaî de dâhil birçok Şiî'nin dahi görüşüdür. Lâkin İslâmoğlu'na kimse "**sen bu işi kabûl ediyorsun**" dememiştir. Ona denilen meâlen "**sen bu lanetlik işi Ehl-i Beyt'in 'geneli'ne isnâd ediyorsun, utanmadan ve sıkılmadan meselenin İmâm Ebû Hanîfe, İmâm Muhammed ve İmâm Şâfiî'nin ictihâdları gibi bir ictihâd olduğunu söylüyorsun**" sözünden ibârettir. Bu da hiçbir şekilde iftira olmayıp vakıanın tesbîti ve hakîkatin ta kendisidir.

İki: Bu la'netlik işin "**tartışmalı bir mesele olduğu**"nu söyleyerek hafifletilmesi, hattâ bir ictihâd seviyesinde görülüp gösterilmesi hıyânet çapında bir densizlik ve "**kendini bilmezce, alçakça ve art niyetli**", "**basit, sığ ve buram buram mezhep holiganlığı kokan…, merdut, edepsiz**", "**çirkin, zararlı, hadsizlik**"tir…

Üç: "**Ben kişinin hanımına arkadan yanaşılabileceği görüşünde olduğumu söylemedim; bana iftirâ edilmektedir**" meâlindeki sözlerle duygu sömürüsü yapması ve birilerine harbiden iftirâ etmesi, delikanlılığa sığmaz. O'na kimse "**sen bu görüşte olduğunu söyledin**" dememişken kimilerine böylesi bir **iftirâ ettin iftirası** çamurunu atması da ayrı bir ibretlik husûstur. Evet O, böyle bir şey demedi, ama demekten beter yaptı. Değil mi ki O, bu menfûr ve mel'ûn işi büyük müctehidlerin ictihâdlarına eş değer tuttu; nevri döndü ve bu "**ictihâd**ı"(!) "**İmâm**" dedikleri Humeynî'ye yorumsuz ve hakaretsiz olarak sadece nisbet edene, "**kendini bilmezce, alçakça ve art niyetli**", "**basit, sığ ve buram buram mezhep holiganlığı kokan…, merdut, edepsiz**", "**çirkin, zararlı, hadsizlik**" gibi kendinden haber veren süflî ve iğrenç hakaretleri revâ gördü… Ne fark eder?… Bunu "**kabûl ettiği**"ni söylemese, hattâ "**kabûl etmediği**"ni söylese ne olur?…

Dört: Doğru, İslamoğlu bu âyetten sözü geçen işin mübâh olduğu anlaşılacağını söylemedi, aksine anlaşılmayacağını söyledi. Ancak açık söylesin, **bu işin kesin haram ve la'netlik bir iş olduğu**nu kabûl ediyor mu, etmiyor mu? Ediyorsa mesele

kalmaz. Etmiyorsa, neden?….

(**Sekiz)**:

İslamoğlu: [Bu konuda Hz. ömer' in yaşadığı nakledilen bir de nüzul sebebi rivayeti vardır. Hz. Ömer bir gün pişmanlık sözleriyle Allah Rasulü'ne başvurur. Sebebini ise farklı cinsel ilişki pozisyonunu kastederek "**Atıma bugün ters bindim**" der. Rivayete göre bu ayet bunun üzerine inmiş olur.]

Cevâb: Buradaki, ifâdeler, önceki "**arka taraftan öne yanaşmak**" şeklindeki doğru manayı destekler mahiyette ise de, ibâredeki bu doğru mana çok açık olmayıp "**arkadan arkaya yanaşmak**" şeklinde anlaşılmaya da müsâiddir. Nitekim şu ifâdeyi böyle anlayıp ta bize işin hakîkatini soranlar olmuştur. Yoksa esas maksad böyle yanlış anlaşılması mıdır?

(**Dokuz**):

İslâmoğlu: Ezcümle: 1. Bu ilmi bir mevzu olan ve farklı mezheplerdeki alim ve fakihlerin kendi arala rında tartıştıkları ve ihtilaf ettikleri bir meseleye böylesine basit, sığ ve buram buram mezhep holiganlı ğı kokan bu çirkin yaklaşım merduttur, edepsizdir, verdiğim Şafii örneğinde olduğu gibidir.

2. Ulemamızın ilmi olarak kendi aralarında tartıştığı meseleleri cühelamızın böylesine reddi bir üslupla tarafgirliklerine alet etmeleri çirkindir, zararlıdır, hadsizliktir.

Cevâb: Müctehidlerle pislik böceklerinin, pislik böcekliği ile de ilmin hiçbir alakası yoktur. Böyle bir hezeyânın ictihâdlarla ayni seviyede görülüp gösterilmesi, sarhoşlarla müctehidleri, sarhoş naraları ile de ilmî ictihadları yan yana getirmekten farksızdır. Kendi ifâdesiyle "**kendini bilmezce, alçakça ve art niyetli**", "**basit, sığ ve buram buram mezhep holiganlığı kokan…, merdut, edepsiz**", "**çirkin, zararlı, hadsizlik**" ile vasfedilebilecek bir tavır sergilemektir. Hem ulemâ'nın tartışma mevzularına cahillerin burnunu sokması kendi ifadeleriyle "çirkindir, zararlıdır, hadsizlik" ise kendisi şu seviyesizliğine rağmen neden laf ebeliğine soyunmaktadır?

(**On**):

İslamoğlu: [Bu basitlikte ele alınırsa, (?…) Nebiz'e helaldir dediği için İmam Azam Ebu Hanife'yi "**Bira'ya helaldir**" dedi iftirasıyla, İmam Muhammed'i **Daru'l-Harp**'te karlı çıkacaksa mümine verdiği "**ribalı muamele**" cevazı yüzünden "**İmam Muhammed faize helaldir**" dedi iftirasıyla ve daha bir çok imam diğer imamlara muhalefet ettiği ve ilmi bir biçimde ortaya koydukları fetvaları yüzünden iftiralara maruz kalabilir. Allah bizi insaf, adalet ve itidalden ayırmasın…]

Cevâb: Yukarıya alınan cümledeki birçok Türkçe ve ifâde bozukluğu bir yana bırakılacak olursa, bir nice muğalata/çenebazlıkla yapılan kandırmacalar var…

Birincisi: **Nebiz**, içine kuru hurma, kuru üzüm ve benzeri tatlı meyveler atılıp ta tatlanan, ama henüz kaynayıp sarhoş edicilik vasfını almayan suya denir. Bir bakıma henüz şarap halini gelmeyen üzüm suyu gibidir. Üzüm suyunun mübâhlığı ise münâkaşa kaldırmaz. Bira ise bambaşka bir şeydir; arpadan belli şekillerde yapılan belli seviyede sarhoş ediciliği de bulunacak şekilde mayalanan bir içkidir. Bunların birbirine kıyaslanması ve karıştırılması elbette illet/temel sebeb beraberliği bulunmamasına rağmen bir kıyas olmakla, batıl olur. Nebîzin yasaklığına dair delâleti açık ve kesin nass bulunmamakta, hattâ mubâhlığını gösteren bir takım nasslar bulunmaktadır.[21] Halbuki üzerinde konuşmak zorunda kaldığımız pislik

böcekliğinin haram yahud küfür veya livata ve lanetlik bir iş olduğuna dâir sahîh hadîsler bulunmasına rağmen mübâhlığına dâir sahîh ve tevîl kaldırmayan rivâyetler yoktur. O bakımdan İmâm A'zam Ebû Hanîfe'nin mübâh bulduğu Nebîz ile, Pislik böceklerinin meşrû gördüğü la'netlik işi birbirine benzetmek sunturlu bir şeytânî kıyâs ve iblisvârî bir aldatmacadır.

İkincisi: İmâm Muhammed'in "**Daru'l-Harp**'te karlı çıkacaksa mümine verdiği **ribalı muamele** cevazı" diye bir şey yoktur.

Evvelâ bu O'na bir iftirâdır. Doğrusu, "**Dârul'-Harb'de Mü'min ile müşrikler veya Harbîler/İslâm'a ve Mü'minlere harb açan kâfirler arasında fâiz** (hükmü, haramlık) **yoktur**" şeklindedir. Yoksa Dârü'l-Harb'de Mü'minin Mü'minden fâiz alması câiz değildir. Bilhassa günümüzdeki bankalar, günahkâr da olsa Mü'minlerle Harbîlerin karıştığı ve Mü'minlerin Mü'minlerden faiz almak vaziyetine düştüğü isyan tezgâhlarıdır.

Sonra, bu ictihâd, sadece **İmâm Muhammed**'e değildir, Ondan önce İmâm **Ebû Hanîfe** ile İmâm **Süfyân-ı Sevrî**'ye, onlardan da evvel İmâm **İbrâhîm en-Nehâî**'ye de âiddir.[22] Oların bu husûsta bir çok hadîs delîli vardır. Nitekim eşsiz Muhaddis İmâm **Tahâvî** Şerhu Müşkili'l-Âsâr'ında bu hadîs delîllerinden ikisini ortaya koymuş, nasıl delil olacaklarını bir Hadîs Hâfızı ve Müctehid gözüyle îzâh etmiştir..**[23]**

Evet, Cumhûr bu görüşte değildir ve ihtiyât bundan da geri durmaktadır. **İmâm Muhammed**, İmâm **Ebû Hanîfe,** İmâm **Süfyân-ı Sevrî** ve İmâm **İbrâhîm en-Nehâî**'nin ictihâdları sapasağlam ictihâdlar ise de zamânımızdaki sinsî tuzaklardan selâmette olmak Cumhûrun görüşünü almaktadır. Bütün bunlar meselenin bir başka yanıdır.

Mübâhlığı hakkında nass bulunan bir şeyle haramlığı hakkında kesin nass bulunan bir şeyi birbirine kıyâs etmek ise insana eşek, eşeğe de insan gözüyle bakmaktan farksızdır.

Üçüncüsü: Burada İmâmlarımız Şâfiî, Ebû Hanîfe ve Muhammed savunuluyor gibi yapılıp la'netlik işin mel'ûn taraftarları temize çıkarılırken, aslında ismi geçen İmâmlarımız -müdâfaa edilir gibi yapılıp- ustaca ve şeytânî bir kıvraklıkla derinden derine karalanıyorlar. Yoksa, kendisi gibi sıradan kimselerin bile ilk bakışta doğru bulmayıp karşı çıkacakları misalleri vermenin başka hangi mantığı olabilir?… Onları haklı çıkaracak deliller getirilmeden ilk bakışta garib karşılanacak te'vîle muhtâc olan meselelerini ortaya atmak, fitne düşüncesinden veya işinden elbette ki uzak değildir. Nebi sallellâhu aleyhi ve sellem'in, zor anlaşılacak, belki de anlaşılamayacak kader meselelerini bedevîlere anlatan Sahâbîleri azarlaması kasıdsız olmakla beraber bu sebebe dayanıyordu. Şu meselelerin her biri esasen ayrı ayrı ve etraflıca incelenmeye muhtâc olduğundan burada teferruata girilmedi. Nasib olursa inşâellah ileride ele alınırlar.

Dördüncüsü: Çaykarali veya Ofli hoca başka bir hocayı son derece övmüş, yere göğe sığdıramamış, sonra da "**lâkin iki üç sene de benden ders okusaydı bambaşka olurdu**" demiş. Mezheb imâmlarını ve Mezhebleri müdâfaa ettikten ve çok övdükten sonra "**bir mezhebi taklîd etmediğini**" söylemek, onların ictihâdlarını hemen hemen tamamıyle çürüğe çıkarmak, hatta ictihâd kabul etmeyecek birçok nassın açık hükümlerini inkâr etmek aklıma yukarıdaki kıssayı getirdi. Mezheb İmâmlarımızın kesip attığı tırnak kadar ilim ve takvâ değeri olmayan yeni türetilen bir sürü zavallı müctehidlerimiz var… Küfür sistemlerinin gübreliklerinde türetilen şu zehirli mantarlar cidden komik yaratıklar… Bunların kendilerini müctehid imamlarımızın üstünde ve onlara hâkim görmesi ve onlara ilk mekteb mualliminin mektebe yeni başlayan çocuğa yaptığı muâmeleyi yapması gözlerde sirk palyaçoluğunu canlandırmaktadır… Bir de mürâîce ve sahtekârca, çelebilik gösterisi yapmaları cidden kusturucu bir iğrençlik…

İşte size tam on noktada on cevâb… Şimdilik bu kadar… Vesselâm…

وَصَلَّى الله عَلَى سيدنامحمد وَ عَلَى اٰلِه وصحبه كلما ذكره الذاِكرون وغفل عن ذكره الغافلون وَ الْحَمْدُ لِلهِ رَبِّ الْعَالَمِين

---

[1] **Tirmizî** (1165), **Nesâî**, el-Kübrâ (9001) ve **İbnü Hibbân** (4191)
[2] **Heysemî** bunu el-Mecma'da (4/299) zikretmiş ve şöyle demiştir: Bunu **Tabarânî** Ebu Hureyre hadisinden rivâyet etmiştir ve râvileri sağlam kişilerdir.
[3] **İbnü Mace** (1923), **Ahmed** (2/344) Ebu Hureyre hadisinden.

[4] **Ahmed** (2/444), **Ebû Davûd** (2162).

[5] **Ahmed** (2/476), **Tirmizî** (135), **Nesâî** (131), **İbnü Mâce** (639).
[6] **Ahmed** (2/182). Bunu **Heysemî** el-Mecma' da (4/298) zikredip şöyle dedi: Bunu **Ahmed** ve **Bezzar** el-Evsat'da rivâyet etmiştir. Ahmed'in ve Bezzâr'ın râvileri sağlam kimselerdir.
[7] Bunu **Heysemî** el-Mecma' da (4/298) zikretmiş ve şöyle demiştir: Bunu **Ebu Ya'la**, **Tabarânî** el-Kebir'de ve **Bezzâr** Ömer radı yellâhu anhu'dan rivâyet etmiştir. **Ebu Ya'la**'nın Ya'la İbnül-Yemân'ın dışındaki ravileri sahih'in ravileridir ki Ya'lâ'da sağlam dır.

[8] **İbnü Mâce** (1924), Nesâî (99)

[9] Bunu Heysemî el-Mecma' da (4/299) zikretmiş ve şöyle demiştir: Bunu Tabarânî, Cabir İbnü Abdillah'dan rivâyet emiştir. Râvileri sağlam kimselerdir.
[10] Darekutnî Cabir bin Abdillâh el- Ensârî'
den.
[11] Bunu Heysemî **el-Mecma**'da (4/299) zikretmiş ve şöyle demiştir: Bunu Tabarânî **el-Evsat**'da rivâyetetmiştir. Senedinde Abdurrahmân ibnü'l-Fadl vardır ki, Zehebî onu sağlam bulmuştur.
[12] **Ahmed** (1/86), **Tirmizî** (1164), **Nesâî** (138), **İbnü Hıbbân** (2237)

[13] Nesâî, **Es-Sünen'ül-Kübrâ** (9013),

[14] **Ed-Dürrül-Mensûr** (1/592) Darü İhyâi't-

Türâsi'l-Arabî, 1421

[15] **İbnü Ebî Şeybe, Ahmed** (21351), **Ne sâî** ve **İbnü Mâce** (1924)

[16] **El-Mîzân**:2/222,223

[17] **Tabersî**, Mecmau'l-Beyân:1/414 (Dâru İhyâi't-Türâsi'l-Arabî,1412)
[18] **İbnü Ebî Şeybe,** el-Musannef (H:16664), **el-Harâitî**, Mesâvî'l-Ahlak (H:465)

[19] **Ed-Dürrü'l-Mensûr** (1/594,595,597),

(Dâru İhyâi't-Türâsi'l-Arabî,1421)

[20]**İbnü Ebî Şeybe**, el-Musannef (H:16675)

[21] Geniş bilgi içün bakınız: **Tensîku'n- Ni**

zâm (201) (Nûr Muhammed, Esahh-ı Metâbı' ve Kârhâne Ticâreti Kütüb –Karaşi)
[22] İmâm **Tahâvî**, Şerhu Müşkili'l-Âsâr:
8/248,249

[23] İmâm **Tahâvî**, Şerhu Müşkili'l-Âsâr

(3213) Bu hadîsin isnâdı **sahîh**dir ve aynı zamanda **Abdurrezzâk** tarafından el-Musannef'de ((9771)), Onun yoluyla Ahmed ((3/138-139)), **Nesâî** el-Kübrâ ((Tühfe:1/153)), **Ebû Ya'lâ** ((3479)), **İbnü Hibbân** ((4530)),**Bezzâr** ((1816)), **Beyhakî**, Sünen ((9/151)),Delâil ((4/268))'de dahi rivâyet edilmiştir.

Tahâvî, Şerhu Müşkili'l-Âsâr (3217) Bu

rivâyetin de isnâdı sahîhtir ve **Müslim**'in rivâyet ettiği uzun hadîsin ((1218)) bir parçasıdır. Hadîsi, **İbnü Hibbân** ((1457)) da rivâyet edip sahîhliğine hükmetti.